Ч. 204. Второк 26 (13) вересня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Крайне слово цїсарске.

Важку хвилю переживає наша держава внаслідок загонистости деяких мадярских проводирів, котрі мимо голосу розважнїйших своїх земляків і мимо дружної осторогу прихильників Угорщини завзяли ся, щоби поставити на своїм і змусити Корону до уступок, на які она не може нїколи згодити ся під утратою своїх прероґатив і з нараженем великодержавного значіня цїлої монархії. Стоїмо перед загадкою, котра мусить тепер конче вже рішити ся, бо якогось посередного виходу вже нема; мусить настати перелом і цїла дотеперішна криза мусить рішити ся або в одну або в другу сторону; або мадярска коаліция прийме услівя Монарха і на Угорщинї настануть поволи нормальні відносини, або рішить ся й дальше ставити опір Коронї, а тодї мусить конче щось настати, щось, що нинї може ще єсть загадкою, але завтра може прибрати дуже грізний вид.

Єго Вел. Цїсар хотів очевидно зробити вже раз конець тій кризї, котра не лиш руйнує Угорщину, але й важко відбиває ся на нашій половинї держави і покликав до себе всїх проводирів сполученої мадярскої опозициї а то: Ґр. Юлія Андрашого, ґр. Альберта Аппонія, бар. Дезидерия Банффі'го, Франца Кошута і ґр. Алядара Зічі'го. Они доси уважали кабінет барон Феєрварі'го за незаконний і не хотїли з ним входити в нїякі переговори; тепер же почули від Цїсаря крайне слово. Щоби они могли утворити парляментарний кабінет, поставив їм Монарх слїдуючі услівя, котрі они повинні увзглядннити:

1) Справа войскова, о скілько дотикає мови команди і мови службової, що до котрої уступка єсть і позістане зовсїм виключена, має бути з проґрами коаліцийного правительства виключена. — 2) Основа праґматичної спільности як у відношеню до армії так і до дипльоматичних репрезентаций за границею позістане зовсїм ненарушена. — 3) Ревізия закона 1867 р., о скілько розходить ся о справи економічні або иньші справи, що дотикають відносин межи Австриєю а Угорщиною, не відбуде ся односторонно межи Короною а народом угорским, але в дорозї компромісу межи обома половинами монархії, зависимого від санкциї монаршої, а заключеного при інтервенциї обох правительств і парляментарних депутаций іменованих до того. — 4) Має бути приняте з'обовязанє, що конечні потреби держави а іменно буджет, звичайний континґент рекрутів і угоди торговельні будуть ухвалені та що будуть вибрані Делеґациї і депутациї квотові. — Наконець: 5) має бути приняте з'обовязанє, що покритє тих видатків войскових, що до котрих послїдна Делеґация ухвалила рати на 1904 і 1905 а також закон войсковий, який має бути предложений в справі дволїтної служби войскової, будуть ухвалені.

Віденьска депеша додає ще до повисших условій: Пайясн. Пан пригадав ще наведеним повисше панам по вітцївски, кладучи вагу на одвічальність, яку би на себе стягнули, колиби коаліция стоячи уперто при своїм дотеперішнім становищи, стреміла до чогось, що не можливе до осягненя і замість розумного поліпшеня відносин тревала при опорі, котрий навів на край тілько нещастя.

Яке враженє зробила ся заява на полїтиків угорскої коаліциї і що они постановили, годї поки що знати; але в самім краю зробила она дуже прикре враженє. Pest. Lloyd пише: Принята з такою радостию вість о авдиєнциї не принесла того успіху, якого по ній сподївали ся, а лиш утруднила ситуацию. Монарх уложив свої услівя так остро, як нїколи доси, при тім доказав, що не ставить нових условій, як також уважає реорґанїзацию засад з 1867 за допускаєму. Мимо того легко поняти, що нїхто не має довіря, щоби дальші переговори були успішні і принесли якесь поліпшенє. Пять проводирів коаліциї відбули нараду, що-

---

1)

Вздовж берегів Чорного Моря.

Записки з подорожий.

Зладив К. Вербин.

Хто нинї їздить по Румунії, не мине певно Добруджи, щоби там побачити величезний зелїзний міст на Дунаю коло Чернаводи а відтак і Чорне Море коло Констанци або, як давнїйше говорило ся і писало ся — Кістенджє. Така прогулька то невеликий труд і не треба на то богато гроший. З Букарешту аж до Констанци, значить ся 237 кільометрів дороги, можна їхати що дня і за сім годин станути на місци, а кому брак терпеливости або хто бажає більшої вигоди, той може їхати раз на тиждень експресовим поїздом, при котрім суть ваґони до спаня, реставрация і ваґони сальонові. Якихсь великих змін в краєвидї, що роблять якусь зелїзницю інтересною, не можна тут сподївати ся. Перших пятьдесять кільометрів то урожайні сторони, в котрих не брак дерев і просторих лїсів. Тут і там видко якісь місцевости, але людскі оселї треба собі по найбільшій части додумати до добре управлених нив; они десь сховані далеко на овидї або й близше десь в якихсь ярах, так, що як далеко кинути оком, видко лиш, як здає ся, рівнїсенькі поля. Тут і там орють, а чотири або й шість волів тягне потяжко новомодний плуг, що поре землю глубоко.

На добре удержаних двірцях зелїзницї видко мірний рух, але всюди при коліях стоять просторі отверті шопи, а в них видко множество міхів повних збіжа готових до перевозу. На кождім кроцї нагадує ся подорожному, що Румунія то великий край рільничий, що то шпихлїр Европи. З винмкою справдешних селян нїхто не носить тут старосьвітскої ноші народної. Під сим взглядом подібна Румунія зовсїм до сусїдної Угорщини, де також люди заможнїчі і образовані носять ся як і всї люди в цїлій Европі. Правда, що маґнатский стрій при нагодї якихсь великих торжеств убирають на себе й які небудь люди, котрим ще далеко до маґнатів, але така маскарада не має нїякого впливу на звичайне житє; она людем з дитинячим розумом робить радість а не вадить нікому. Слїдів давної неволї не закриє хочби й яка величезна турецка шабля.

Коли подорожний переїхав перших пятьдесять кільометрів, сторона стає страшенно пуста і нудна. Одностайности широчезної рівнини не перериває нїгде анї дерево анї хоч би якийсь корчик. Жителї краю називають сї сторони степами, а чужинець пригадує собі, що тут в старинї зачинала ся Скития та що тут почавши від давної вандрівки народів вештали ся майже через тисяч лїт дикі народи, наслїдники давних Скитів. Земля й тут урожайна. На двірцї звозять все ще богато збіжа, але на далеких просторах великий брак води і лиш то, що тут верчено глубоко в земли за водою, помогло якось, що рільництво могло тут якотако розвинути ся.

В приятній противности до одностайности краю була ріжнородність теплих і смачних страв, що ждали на голодних подорожних на двірци в Чіулниця, де поїзд стає на короткий час. Тут, бачите, сходять ся дві зелїзницї: одна, що іде просто із заходу на всхід, з Букарешту до Констанци а друга, що іде зі Слободзії просто на полудне до Каляраші. Від сеї стациї тягне ся знов дальше величезна рівнина, на котрій брак води. Лиш часом являє ся на овидї воздушний привид „Fata morgana", що показує нам на овиді здалека прекрасний образ. Цїлий ваґон а певно що й цїлий поїзд знаходить ся під усипляючим враженєм тої величезної пустари, яка єго окружає. Розмова урвала ся і затихла поволи таки зовсїм. У всїх пересїках лежать подорожні вздовж і в поперек та дрімають. Лиш в нашім ще якийсь час борють ся против сили сну, аж наконець і тут він всїх перемагає; у ваґонї робить ся тихо; всї лежать; лиш часом хтось схопить ся як перепуджений, коли другий зачне хропіти на всї застави. Поїзд жене щораз дальше і дальше, аж наконець стає. Всї будять ся зі сну: Стация Фетешті! Ми доїхали до Дунаю.

Коли про Дунай бесїда, то треба би поправдї сказати, що то лиш дунайска затока, котру тут звуть Борцеа. Коли глянемо на карту, то Дунай аж доси пливе із заходу на всхід і як би то була розумна і статочна ріка, то могла би в досить простім напрямі за яких 64 кільометрів дороги впадати коло Констанци до моря. Але она воліла плисти звідси простісенько 200 кільометрів далеко на північ і аж від Ґалаца дальших 184 кільометрів гнати на всхід у море. Той шмат землї, що обмежений в той спосіб від заходу і півночи Дунаєм а на схід Чорним морем, зве ся Добруджа. Отсим краєм дала

би порозуміти ся, що мають сказати королеви; здає ся однак, що они не прийшли до слова. Magyar Orszag пише: Король поступив як побідоносний імператор. Наші проводирі однак не прийшли жебрати, але поїхали до Відня в цїли оборони наших інтересів. То, що вчера стало ся у Відни, єсть обуряючим, непредвидженим і непонятним. — Орґан аґраріїв Hazank пише: Стоїмо здивовані в виду острих слів короля. Услівя короля знайдуть так сильну віднору, що не можна вижидати пояснення. Стоїмо в виду тяжких днїв. — Урядовий орґан Magyar Nemzet каже: Вчерашний (суботнїшний) день витворив безнадїйну перспективу.

Наконець нотуємо ще й відзив орґану лїбералів „Magyar Szo“: Подія на вчерашній авдиєнциї була страшна, всякі переговори можна уважати за зірвані. Вчерашна авдиєнция то велика полїтична катастрофа. Дальше підносить згадана ґазета факт, що Цїсар повідомив проводирів коаліциї, що дальші переговори з ними буде вести ґр. Ґолуховский, і зазначує, що ґр. Ґолуховский одержав нїби ролю канцлєра, а проводирі коаліциї, що дуже сумно, санкціонували ту ролю, бо завели з ним переговори.

Оттак представляє ся на разї справа угорскої кризи, котра вже так довго морочить круги полїтичні обох половин держави. Цїсар сказав тепер крайне своє слово а в виду того справа ся чи так чи сяк мусить остаточно бути полагоджена. Коли угорска коаліция має дїйстно за собою таку силу в краю, якою она мабуть лиш чванить ся, то можна би вже в найблизшім часї сподївати ся на Угорщинї дуже великих подїй, для котрих назва полїтичного перевороту була би мабуть ще за слаба, а котрі мусїли би відбити ся ґрізно й на нашій половинї держави. Маймо однак надію, що до того ще не прийде. Суть ще на Угорщинї елєменти, котрі до такого перевороту не допустять.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Пос. Ґломбіньский о парляментарнім кабінетї. — Угорска криза. — Подї в Росиї. — З Крети.

З Відня доносять, що президент міністрів бар. Ґавч забере слово на початку першого засїданя палати послів, щоби пояснити причини, задля яких скликано парлямент і пояснити полїтичне положенє, головно же положенє зі взгляду на кризу на Угорщинї. Здаєсь, що з якоїсь ґрупи парляментарної буде поставлене внесенє на відкритє дебати над поясненєм президента міністра, а скоро се внесенє буде принятє, то й зараз розпічне ся дискусия, підчас котрої будуть зі сторони социял-демократів і християньских социялїстів поставлені цильні внесеня в справі того, що австрийске правительство вмішало ся до справи реформи виборчої на Угорщинї.

Пос. Ґломбіньский здаючи оногди звіт зі своєї дїяльности, заговорив між иншим також в справі спарляментаризованя кабінету. Бесїдник доказував, що лиш той кабінет може бути парляментарним, котрий опирає ся на одноцїлу парляментарну більшість, а не бюрократичний кабінет з парляментарними вставками, як то собі представляють его президенти міністрів від часів ґр. Таффого. Перед новими виборами о утвореню більшости, на котру би можна спустити ся і на утворенє справдешного парляментарного кабінету, нема й бесїди.

Проводирі мадярскої коаліциї не хотїли вести дальших переговорів з ґр. Ґолуховским, як то Цїсар їм назначив, і готові вже були виїхати з Відня, коли ґр. Ґолуховский пішов до Цїсаря і представив, як справа стоїть, а Цїсар по короткій конференциї з президентом міністрів іменував знову свого довірочного мужа, сим разом вже Мадяра, старшого маршалка двору ґр. Белю Чіракія. О тій цїсарскій постанові повідомлено проводирів коаліциї о 2 год. по полудни в суботу.

Розполїтиковані московскі студенти розбили ся на чотири громади, з котрих кожда уложила для себе окрему проґраму полїтичну. На зборах в Москві із 6000 студентів явило ся 1814 а з тих 231 підписали проґраму, після котрої обовязують ся вступити знов до унїверситету, але длятого, щоби вести революцийну аґітацию в широких масах народу. Другу проґраму, котра постановляє зробити московский унїверситет огнищем революциї, підписало 1202 студентів. Трету проґраму, котра обовязує вести дальшу обструкцию, підписало 102 студентів а четверту проґраму, котра висказуєсь за відкритєм відчитів і каже, що наука не стоїть на перешкодї полїтичному образованю, підписало лиш 79 студентів. Із сего вже можна зміркувати, як маленьке єсть між московскими студентами число спокійно і розумно мислячих.

На Кавказї трохи вже притихає. До Баку приїхав намістник і приймав там депутациї та нараджував ся з командантами войска. Ухвалено стягнути більше войска і установити воєнні суди, а копальнї і рафінериї нафти постановлено віддати під войсковий надзір. Як зачувати, постановлено стягнути до Баку 10 тисячів войска.

На Кретї настає також поволи спокій. В наслідок енерґічного поступованя командантів анґлїйского і росийского повстанцї уступили ся з округів Кандия і Ретимно і від тої пори спокою вже не нарушено. Французи скріпили залогу в новообсаджених місцевостях Сітіє і Гієрапетра. Так само і обсаджена недавно італїяньским войском місцевість Кіссамос одержить сильнїйшу залогу. Огнище ворохобнї знаходить ся ще лиш на заходї острова. Сторожа громадска в загрожених округах буде з теперішного загального числа 500 мужа збільшена на 1200.

Росия відправу Румунії за первістно румуньску Бесарабію, котру забрала була перед якими шїсдесяти роками, але відтак в париским договорі мусїла назад віддати Румунії, а в послїдній росийско-турецкій війнї забрала знову із вдяки за ту скору і енерґічну поміч, яку дала Румунія росийскій армії під Плевною.

Добруджа була під ту пору турецка, але ґеоґрафічно належала до Болгариї і не мала майже нїякої вартости, коли переходила з рук до рук. А край сей мав вартість, бо пристань в Констанци давала вихід до моря, котрий буває й тодї отвертий, коли часть Дунаю положена межи Фетешті а Ґалацом зимою замерзне і так на кілька місяцїв замкне дорогу до Браїли і Ґалацу, тих великих шпіхлірів збіжевих. Але щоби дорогу до Констанци зробити отвертою, треба було вложити великі капітали, може яких сто мілїонів франків або й більше, щоби коло Чернаводи поставити мости а в Констанци будувати пристань зі всїма урядженями і вимогами теперішних часів, які потрібні для дїйстно великого інтересу. Молоде королївство не перепудило ся тої роботи а першим великим вислїдом его змагань був отсей міст на Дунаю, що стоїть перед нами.

Русло Дунаю в своїй долїшнїй части єсть страшенно широке. На картї побачите широке місце засинене краскою, а на нїм ряд розток і каналів. Цїла ся сторона, що місцями буває й на 30 кільометрів широка, стоїть підчас повени під водою і треба було понаставляти на нїй в многих місцях великі мости і віядукти, а відтак ще й високу камінну греблю, все разом на 23 кільометрів довготи. Від лївого берега веде насамперед через дунайску розтоку Борцеа міст довгий на 420 метрів, розділений на три розпялї. До самого моста припирає віядукт довгий на 650 метрів, спочиваючий на 30 каблуках, а по нїм йдуть колї аж до камінної греблї. Гребля тота тягне ся відтак далеко почерез зарінок, котрий при низькім станї води представляє багнистий остров, а піднимаючись поволи в гору веде наконець до другого віядукту довгого на 900 метрів, подїленого на 15 розпялий, широких по 60 метрів і так творить приступ до моста на справдешнім Дунаю. Сей струнчкий зелїзний міст розтягає ся понад головною рікою на 750 метрів і дїлить ся на пять каблуків, з котрих середний широкий на 190 а прочі на 140 метрів. Той зелїзний міст важить 4000 тон і спочиває на двох величезних підкладах на обох берегах та на шести камінних стовпах з криґоломами; чотири із з тих стовців стоять у водї і вистають ще на 30 метрів понад найвисший стан води, так, що попід міст можуть перепливати вигідно й найвисші кораблї. Міст той будувала француска спілка Фів-Ліль (Fives-Lille) а пляни до него виготовив п. Салїнї (Saligny), син француской родини, що зайшла з Німеччини до Румунії. Поставленє тих мостів і гребель коштувало Румунію 34 мілїонів франків, але она сотворила тим дїло, якого від часів Траяна в сїй части сьвіта нїхто не видїв, дїло, котрим і король і край, а особливо его інжинїри можуть справедливо гордити ся яко доказом великої спроможности.

Чоловікови аж голова завертає ся, коли котить ся у ваґонї по сїм мостї і споглядає більше як сто стіп в долину на воду в Дунаю. В долинї над берегом лежить Чернавода, побережне місточко, що має яких 2000 жителїв і робить не конче привітне враженє. То орієнтальна оселя, котрої пусти і сумна охрестність пригадує американьскі та австральскі нори. Край тут в Добруджи має характер вижини, котра однак не доходить до значної висоти.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 25 вересня 1905.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав віцепрезидентови дирекциї скарбу, дрови Витовтови Коритовскому, велику ленту ордеру Франц Йосифа.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** затвердила вибір о. Івана Стахова на заступника предсїдателя окружної ради шкільної в Золочеві, а Бол. Яницкого учит. 3-кл. виділ. школи в Самборі на представителя учительского званя до окр. ради шк. в Самборі і визначила Ігн. Рихлїка дир. ґімназиї в Ярославі на третого представителя учит. званя до окр. ради шк. в Ярославі; — іменувала заступниками учителїв в ґімназиях: Анд. Микетяка і Мендля Калїсмани в Стрию, Ад. Беднаровского в II. ґімн. у Львові, Бол. Ант. Сповацкого в Дрогобичи, Як. Бжаска в Ярославі, Йос. Ласкавского в Золочеві, а Бол. Медняка в II. шк. реальній у Львові; — перенесла заступників учителїв в ґімназиях: Фр. Неволяка зі Стрия до Ярослава, Меч. Псую з Ярослава до II. ґімн. у Львові, Брон. Зборовского з IV. до V. ґімн. у Львові і Мик. Янковского з V. до III. ґімн. у Львові; — іменувала Йос. Любчиньского заступником учителя в мужескій семинариї учительскій у Львові.

— **Нові вимоги від кандидатів на учителїв середних шкіл.** Мінїстерство просьвіти видало обіжник, в котрім дирекциї екзамінацийних комісиї для учителїв ґімназияльних і реальних шкіл одержали приказ вимагати від кандидатів на учителїв середних шкіл, щоби виказали ся знанєм шкільної ґіґієни. Супротив того кождий учительский кандидат зголошуючи ся до іспиту, має зазначити в своїм поданю, чи ходив на виклади з шкільної ґіґієни, евентуально ствердити то сьвідоцтвами з кольоквії. То знане кандидата згада-

ного предмету має бути зазначене також у сьвідоцтві зложеного іспиту. Рівночасно поручає Міністерство краєвим шкільним властям, щоби предкладаючи внесеня що-до обсади опорожнених учительских посад в середних школах подали виразно в кваліфікацийній табели кандидатів, або просто в самім внесеню, чи кандидат ходив на виклади із шкільної гіґієни і дістав сьвідоцтва з відбутих кольоквій з того предмету. Щоби познакомити також тих учителів, котрі виконують вже практично учительске зване, з поступами шкільної гіґієни, зарядило Міністерство, щоби до проґрами доповняючих курсів для учителів середних шкіл втягнено також виклади із шкільної гіґієни, сполучені з відвідуванєм поступово уладжених шкільних будинків. Вкінци висказує Міністерство готовість уділяти в міру средств поодиноким учителям на специяльну просьбу підмоги для участи в гіґієнічних конґресах і для студіованя шкільних уладжень за границею.

— **Стан засївів і зборів** представляв ся після справозданя міністерства рільництва до половини вересня с. р. взагалі досить добре. Однако у всхідній Галичині і на Буковині, де від кількох тиждні̂в не було цілком дощу, потерпіли збори і осінні засїви досить значно. В деяких охрестностях згаданих країв засїви опізнили ся з причини безнерервної посухи. Ріпак і кукуруза не удали ся. Сіно що-до якости хороше, однако скількість єго незначна. Бараболї також не дуже зародили в Галичині і на Буковині. Бураки досить хороші, але в деяких охрестностях цілком не удали ся. Копане вже розпочало ся. Капуста не дописала. В других краях монархії стан засївів і зборів досить добрий.

— **Пятьдесятьлітний ювилей сьвященьства** обходив в суботу дня 23 с. м. о. Онуфрий Курбас, греко-кат. парох в Кустині, холоївского деканата. О. Курбас числить 76 рік житя і есть парохом в Кустині 33 літ.

— **Підроблені 10-коронівки.** В Стрию появили ся фальшиві золоті 10-коронівки, добре підроблені, бо мають звук і краску ту саму, що правдиві, лише менше важуть. Зроблені зі срібла і мосяжу з малим додатком золота. Жандармерия мала вже попасти на слїд фальшивиків, а слїдство веде радник Трешкевич.

— **Дрібні вісти.** Населене міста Львова виносило дня 30 червня с. р. 173.467 жителів; в першім півроцї 1905 р. уродило ся 1679 дїтий, а умерло 1153 осіб. — В Чернівцях розпочав ся дня 21 с. м. вируб мяса у власнім зарядї громади; кільоґрам волового мяса, без ріжниці рода, продає ся по 1 К 16 с. — Виписи до Академії красних штук в Кракові на рік 1905/6 розпічнуть ся дня 2 жовтня і будуть тревати 8 днів.— В селї Пташкова, грибівского повіта, знищив сими днями пожар 7 сїльских загород. — В Городовичах, старосамбірского повіта, утопила ся в тамошній млинівці полишена без дозору, 5-лїтна Евфрозина Кокоть. — В Довгім коло Медипич, дрогобицкого повіта, пострілив дня 18 с. м. Ілько Кобільник Федя Мацишина в лице. Раненого привезено до загального шпиталя в Дрогобичи.

— **Фотоґрафії в красках.** Довго ломили собі учені люди голови над тим, щоби можна фотоґрафувати відразу в красках. Теперішні фотоґрафічні знимки, що правда, дуже точні і вірні, та біда лише, що все фотоґрафоване має лише одну краску, чорну. Отже в Берлині завязала ся сими днями спілка з грубим капіталом, яка закладає величезну робітню уряджуваня фотоґрафії в красках. В тій робітни будуть всї фотоґрафи і аматори могли безплатно приглядати ся і вивчувати ся фотоґрафованя в красках.

— **Пожар.** В Криниці, звістній купелевій місцевости, погорів сими днями тартак, власність місцевого пароха, о. Гавр. Гнатишака, вартости 4900 корон. Огонь був підложений.

— **Глядав у Львові „інклюза“.** Львівский поліциянт Яґелло, що патрулював оногди в ночи на площи Голуховских, побачив нагле сидячу на сходах перед міским театром якусь стать. Гадаючи, що то бездомний волоцюга, арештував єго і завів на поліцийну інспекцию. Але тут показало ся, що той мужчина, Николай Савчак, 42-лїтний господар з Коростова під Сколім, есть лиш свого рода дурноватим. Питаючому бо комісареви поліциї оповів, що прибув в пятницю по полудни до Львова глядати „інклюза“, котрий міг би єму принести щасте і придбати майна. Особливо мав намір купити скрипку самограйку, або — як казав — якусь мошонку, що була би „інклюзом“. Коли єму комісар пояснював, що таких „інклюзів“, що приносять щасте, нема, Савчак не хотів дати ся пересьвідчити, доказуючи, що єго брат, котрий порадив єму глядати „інклюза“, був давнїйше також бідний, однако від коли найшов „інклюза“, жиє „як пан, нічого не робить і хорошо одягає ся“. — Позаяк всї толкованя нічого не помагали, відставлено Савчака на головний дворець, звідки відослано єго по „інклюза“ назад до Коростова.

— **З Нижнева** над Днїстром пишуть нам: Дня 20 с. м. навістило наше місточко Нижнїв над Днїстром страшне нещастє. В саме полудне, коли люди були заняті осінними зборами та засївами, вибух в найгустїйше заселенїй части місточка грізний пожар і при сприяючім сильнім вітрі ширшав все дальше та дальше. Всякий ратунок був безуспішний, огонь нищив та пожирав безпощадно все, що допав, весь людский звезений доробок та крівлю. Північна часть місточка замінилась в одно огненне море, филююче під подувом вітру при плачи та зойку нещастних. Трийцять і сім загород, а понад сто господарских будинків замінились в одно сумне попелище. Поверх 300 людий осталось без даху та хлїба. Шкода оцінена на 100.000 корон, з чого ледви 5000 К було в обезпецї! Щоби дати нагим першу поміч, завязав ся тут сейчас місцевий ратунковий комітет під проводом п. І. Урбаньского. Мимо найщирїйшої волї та жертволюбивости місцевих і сусїдних Добродіїв, комітет заледви вспіє заспокоїти соту часть потреб потерпівшого люду. Проте звертаєсь до Вас, Братя, подайте руку нещасливим та поможіть що змога! Добровільні датки прошу присилати на адресу заступника предсїдателя о. А. Левицкого, гр. к. пароха в Нижневі. Помочи! — кличе нарід, убогий та нагий нарід — не відкажіть єї! За найменшу лепту та поміч дасть Вам з душі щиро-руске „Спаси-біг“!

† **Помер** др. Едвард Корчиньский, професор краківского університету, в Кракові, в 61-ім роцї житя.

Телеграми.

Відень 25 вересня. Проводирі мадярскої коаліциї зібрали ся вчера о 10 год. перед полуднем в палатї угорского міністерства, куди прийшов також й цісарский муж довіря ґраф Чіракій. Конференция тревала півтора години.

Відень 25 вересня. Ґр. Аппоній від'їхав вчера вечером до Будапешту.

Баку 25 вересня. (Пет. Аґ.) Межи татарским а вірменьским населенєм настав вже спокій.

Берлин 25 вересня. Вітте відвідав вчера вечером державного секретаря Ріхтгофена.

Брукселя 25 вересня. Siècle заповідає, що за почином бельґійского короля межинародний конґрес займе ся справою експедициї до північного і полудневого бігуна.

Льондон 25 вересня. До „Daily Telegr“ доносять з Токіо, що там прибуде анґлійска ескадра, повитає єї японьска фльота; але тота візита відбуде ся аж по ратифікациї мира.

Мадрид 25 вересня. При виборах до сенату вибрано 109 лібералів, 52 консерватистів, 4 независимих, 2 карлїстів, 2 републиканів і 9 архієпіскопів.

Сан Себастиян 25 вересня. Міністер просьвіти заявив, що займе ся справою заручин короля аж по єго повороті з Німеччини, куди він має виїхати з початком падолиста.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8 40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5 45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11 15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский есть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в місковім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).